



**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

D/KO.UH.8361.133.2024

Poznań, 6 czerwca 2025 r.

Joanna Marciniak
Wyroby tradycyjne i lokalne
Joanna Marciniak

reprezentowana przez:

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Joannę Marciniak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Wyroby tradycyjne i lokalne Joanna Marciniak, Osieczka Pierwsza 23, 62-586 Rzgów, NIP: 6652916159, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Koninie, w oparciu o upoważnienie z dnia 21 listopada 2024 r. do przeprowadzenia kontroli

nr D/KO.UH.8361.133.2024, przeprowadzili w dniach od 21 do 27 listopada 2024 r. kontrolę w sklepie spożywczo-przemysłowym „Chata Polska”, Osiecza Pierwsza 23, 62-586 Rzgów, prowadzonym przez przedsiębiorcę Joannę Marciniac, działającą pod firmą: Wyroby tradycyjne i lokalne Joanna Marciniac, Osiecza Pierwsza 23, 62-586 Rzgów, NIP: 6652916159.

W toku kontroli sprawdzono m.in. przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, w tym towarów w obniżonej cenie, stwierdzając nieprawidłowości w odniesieniu do 10 objętych kontrolą towarów spośród 110 partii skontrolowanych, tj.:

- **brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w odniesieniu do poz. 1-6 poniżej, tj.:**

1. Kasza jęczmienna KROS 4 x 100g - etykieta PROMOCJA - cena 2,99 zł, podano cenę jednostkową: 7,48 zł/kg;
2. Makaron wstążki Lubella 400 g - etykieta PROMOCJA - cena 4,99 zł, podano cenę jednostkową: 12,47 zł/kg;
3. Cukier biały Diamant 1 kg - etykieta PROMOCJA - cena 3,85 zł;
4. Dżem truskawkowy Łowicz 280 g - etykieta PROMOCJA - cena 5,79 zł, podano cenę jednostkową: 20,68 zł/kg;
5. Herbata Lipton Earl Grey 25 torebek, 37,5 g - etykieta PROMOCJA - cena 6,59 zł, podano cenę jednostkową: 17,57 zł/kg;
6. Biszkopty Pyszne malinowe Dobra Nasza! 135 g - etykieta PROMOCJA - cena 3,99 zł, podano cenę jednostkową: 29,56 zł/kg,

- co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

- **uwidocznienie niewłaściwego zapisu określającego najniższą cenę, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w odniesieniu do pozycji 7-9 poniżej, tj.:**

7. Wafle do lodów stożek okienko 16 sztuk - na wywieszce informacja „najniższa cena od dnia rozpoczęcia sprzedaży towaru do dnia wprowadzenia obniżki: 5,99” (uwidoczniona przekreślona cena po weryfikacji była najniższą ceną z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki);
8. Lody Cykoria czekoladowe 60g - na wywieszce informacja „najniższa cena od dnia rozpoczęcia sprzedaży towaru do dnia wprowadzenia obniżki: 2,79” (uwidoczniona przekreślona cena po weryfikacji była najniższą ceną z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki);

9. Zupa Winiary rosół z kury instant 170g - na wywieszce informacja „najniższa cena od dnia rozpoczęcia sprzedaży towaru do dnia wprowadzenia 8,39” (uwidoczniona przekreślona cena po weryfikacji była najniższą ceną z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki);

- co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

- brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w odniesieniu do pozycji 10 poniżej, tj.:

10. Papier toaletowy Cashmir bawełna 3 warstwy 10 rolek - na wywieszce brak informacji o najniższej cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (uwidocznione dwie ceny, w tym jedna przekreślona - po weryfikacji cena przekreślona była najniższą ceną z ostatnich 30 dni),

- co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Ponadto, w odniesieniu do 2 spośród wyżej wymienionych produktów stwierdzono niewłaściwie podaną cenę jednostkową, tj.:

1. Herbata Lipton Earl Grey 25 torebek, 37,5 g - etykieta PROMOCJA - cena 6,59 zł, podano cenę jednostkową: 17,57 zł/kg, która dotyczy 100 g towaru, nie jak podano kg;
2. Wafle do lodów stożek 16 szt, 64 g, Smak Raju - etykieta SUPER CENA - 4,69 zł, ~~5,99~~ (przekreślona), podano cenę jednostkową: 4,69 zł/szt., która dotyczy całego opakowania towaru.

- co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymagań określonych w § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w *sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776, zwanego dalej „rozporządzeniem”).

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy oraz w zakresie naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy są niezgodne z wymaganiami § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w *sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, co w konsekwencji narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że „W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.”

Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.”

Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolucie; 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.”

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia, „Cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy,
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości,
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni,
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.”

Zgodnie z treścią § 4 ust. 2 rozporządzenia, „W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.” Jak stanowi § 4 ust. 3 rozporządzenia, „W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.”

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 6 maja 2025 r., znak D/KO.UH.8361.133.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6

ust. 1 i 3 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 12 maja 2025 r. W treści zawiadomienia stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Pełnomocnik strony skorzystał z przysługujących mu uprawnień i w dniu 26 maja 2025 r., przestał zestawienie przychodów i wydatków w roku obrotowym 2023 oraz przedstawił stanowisko w sprawie. Pełnomocnik strony wyjaśnił, że wszelkie niezgodności opisane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie zostały dokonane w sposób celowy, zamierzony i świadomy. Pełnomocnik strony wskazał, że tuż przed kontrolą Inspekcji Handlowej na polecenie Franczyzobiorcy - Chaty Polskiej - nastąpiła zmiana oprogramowania i wymiana komputerów, co spowodowało, że metki z opisem obniżki cen nie były jeszcze skonfigurowane przez informatyków, którzy te czynności przeprowadzają zdalnie a drukarki nie zaczytały zapisów zgodnych z obowiązującymi przepisami. Ponadto pełnomocnik podniósł, że uchybienia obowiązków zostały stwierdzone po raz pierwszy i miały charakter marginalny oraz że roczny dochód osiągnięty przez właścicielkę jest niższy od rocznego dochodu jednego pracownika zatrudnionego w sklepie na cały etat.

Organ odnosząc się do przedstawionych przez pełnomocnika strony wyjaśnień wskazuje, iż przedstawione argumenty nie mają wpływu na istnienie ani ocenę stwierdzonych naruszeń. Organ uwzględnił natomiast argumentację strony oraz informację o wysokości przychodów ustalając wysokość nałożonej kary, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Podstawą prawną do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „*Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

1. *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
2. *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstępniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy w odniesieniu do 10 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 110 skontrolowanych, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Stwierdzone w następstwie kontroli uchybienia godzą w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwiają mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Jest to istotne nie tylko w kontekście prawidłowego podania najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, lecz także dla czytelnego sposobu jej prezentacji. Natomiast cena i cena jednostkowa są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającymi wpływ na decyzję o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 7 listopada 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorcę, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi

naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”*. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna,*

organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa dopiero w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie informacji w powyższym zakresie tym konsumentom, którzy dokonali zakupu i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez stronę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz*

uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;

4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenia obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w odniesieniu do 7 towarów na 10 badanych oraz uwidoczniał niewłaściwy zapis określający najniższą cenę, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 3 na 10 badanych towarów. Ponadto dla 2 spośród ww. 10 badanych podał niewłaściwie wyliczoną cenę jednostkową. Tym samym przedsiębiorca nie zapewnił konsumentom czytelnego sposobu prezentacji ceny towaru oraz nie zapewnił rzetelnej informacji o cenie i cenie jednostkowej dającej możliwość porównania cen wielu towarów. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 7 listopada 2024 r. o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów oraz przychodu na podstawie przesłanej przez stronę informacji o wielkości przychodu za 2023 rok, która wpłynęła do Delegatury w Koninie w dniu 26 maja 2025 r. Wysokość kary nie przekracza 1% przychodu, ustalonego przez organ na podstawie ww. danych, osiągniętego z prowadzonej działalności. Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do wielkości przychodu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z przyjętą przez organ wysokością przychodu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości obrotu z faktem, iż kontrolowany posiada status pozostałego przedsiębiorcy, a osiągniętego przez niego przychody świadczą o stosunkowo wysokim potencjale ekonomicznym przedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.

2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Pełnomocnik strony;

2. a/a.